

JAARVERSLAG DER REDACTIE.

Uitgebracht in de vergadering der N. T.-V., op 18 Dec. '98,

door den Heer W. J. TER KUILE LEMKER.

Dames en Heeren! Wederom valt mij de eer te beurt, u namens de Redactie-commissie het Jaarverslag aan te bieden. De commissie heeft zich ook dit jaar beijverd, een getrouw beeld te geven van hetgeen op de vergaderingen voorgedragen en besproken wordt; zij zoekt in de buitenlandsche pers datgene op, wat voor onze lezers het belangrijkste kan worden geacht, hierbij vooral lettende op de eischen der praktijk. Verder tracht zij ook op andere wijze het tijdschrift aantrekkelijk en lezenswaardig te maken, en met genoegen kunnen wij dan ook constateeren, dat het aantal lezers belangrijk is toegenomen. Evenwel moet ons nog eens van het hart, dat de medewerking der leden te gering is. Wat zou hiervan de reden zijn? Ik moet u er nog eens opmerkzaam op maken, dat deze medewerking niet slechts wenschelijk, maar noodzakelijk is, wil ons tijdschrift blijven, wat het beoogt te zijn: een bruikbare tijdspiegel en praktische vraagbaak. Dat enkele leden hunne talenten elders hebben aange-

wend, zullen wij zeker niet afkeuren, maar zouden toch gaarne zien, dat daarbij ons Nederlandsch journaal niet veronachtzaamd werd; het zou er slechts bij kunnen winnen. Het aantal medewerkers kan nooit te groot zijn; thans steunt men al te veel op de redactiecommissie. Het was ons zeer aangenaam, de heeren Schäfer en Witthaus te mogen begroeten als nieuwe leden in onzen kring; ook mogen wij ons verheugen in het vooruitzicht dat eenige heeren ons hunne vaste medewerking willen verleenen, en werd ons door anderen toezegging gedaan, bij voorkomende gelegenheid den inhoud van ons blad te verrijken.

Nadere mededeelingen hieromtrent zullen in de eerste afl. van den volgenden jaargang worden gedaan. Wij willen dus niet ondankbaar zijn en met vertrouwen de toekomst tegemoet gaan. Wat nu de finantiën betreft, deze zijn niet in zoo florissanten toestand als wij wel zouden wenschen.

De groote onkosten, aan de uitgave verbonden, zijn hiervan de hoofdoorzaak; en verder ons onveranderd standpunt, om niet rijp en groen in onze advertentiekolommen op te nemen.

De penningmeester zal voorstellen doen, die dienen moeten om hierin te voorzien. Ten slotte kan ik niet nalaten namens de commissie aan de leden der vereeniging onzen dank te betuigen voor het tot dusver in ons gestelde vertrouwen.

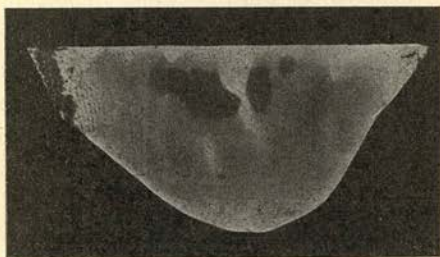

Iets over radiographie.

Door T. C. A. BÖLGER.

Ter begeleiding van het in dit nummer voorkomende radiogram mogen de volgende regelen dienen.

De patiente, van wie het radiogram werd genomen, klaagde over zwelling in de wangzijde der onderkaak ter plaatse van den eenen molaar links. Voor zes jaar had de zwelling in ongeveer denzelfden graad bestaan als nu en was destijds door specialiteiten op verschillend gebied niet verklaard geworden. Sedert was de zwelling spontaan iets verminderd om thans weer hevig, echter zonder veel pijn op te treden.

Onderzoek van het gebit leerde, dat de een molaar een amalgaamvulling distaal bevatte; de vullingen in den eenen molaar met normale pulpa heb ik zelf aangebracht. Patiente wenschte de vulling in den eenen molaar intact te laten en dus kon ik slechts de reactie van dien molaar op temperatuursverschillen onderzoeken door hem te isoleeren en dan te bespuiten met anestile etc. Hierbij gaf patiente gevoeligheid aan.

Aangezien nu de tandrij compleet was en verschillende tumoren volgens andere experts waren buiten gesloten, restte mij nog

slechts het vermoeden van een retentiekyste of wel een kyste door een of ander vreemd lichaam veroorzaakt.

Ten einde nu zoo mogelijk licht te verschaffen in de duisternis werd besloten de X-stralen ter hulp te roepen.

Nu rees echter de volgende moeilijkheid: Zooals men weet, moet de lichtbron, de vacuumbuis, de X-stralen dóór het te onderzoeken object heen zenden en een gevoelige plaat neemt dan het zoo verkregen schaduwbeeld over. Werd nu de vacuumbuis links en de gevoelige plaat rechts van patiente geplaatst, dan doordringen de stralen beide haakhelften, waardoor het beeld onduidelijk en feitelijk onbruikbaar wordt.

Ik nam dus een Stents-afdruk van de linker haakhelft, zorgdragend, dat de afdrukmassa linguaal zoo diep mogelijk reikte; nu werd een caoutchoucplaatje ge vulkaniseerd met overkapping van de kauwvlakten der molaren, terwijl het de buccale kaakvlakte vrij liet. In het naar de kaak toegerichte vlak van het diepreikende linguale deel werd een holte uitgefreesd, voldoende om ruimte te geven voor een film, in de juiste vorm gesneden en gewikkeld in zwart papier en gummi. Het zoo verkregen pakketje werd met een paar draadjes bevestigd in de verdieping van de plaat en in de donkere kamer bij rood licht in den mond gebracht; met gesloten lippen begaf zich nu patiente naar het apparaat en de X-stralen deden hun plicht.

Bij beschouwing van het radiogram zal men van een der veronderstelde aanleidingen tot kystevorming niets, maar wel een eigenaardige verdikking aan de wortels van den ten molaar bespeuren, die sterk doet denken aan een appositie zooals we die kennen bij chron. periodontitis. Hieruit zou volgen, dat de opgave van patiente die tot de conclusie leidde, dat de pulpa vitaliteit bezit onjuist was en rest slechts te veronderstellen, dat de gevoeligheid van de naburige tanden niettegenstaande isoleering door cofferdam ons op een dwaalspoor leidde; iets wat mijzelf en eventueel de collega's tot voorzichtigheid zal kunnen manen bij dergelijke gevallen.